

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 83.282 van 4 november 1999  
in de zaak A. 70.980/VII-14.662.**

In zake : XXX  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten J. COCH, R. DERKS en P. THIERY,  
kantoor houdende te HASSELT,  
Geraertsstraat 19

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van  
Kongolese nationaliteit, op 12 september 1996 heeft  
ingediend om de vernietiging te vorderen van de  
beslissing van 16 juli 1996 van de Vaste  
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste  
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als  
vluchteling te erkennen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories  
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 25 november  
1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en  
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van **KEYBOARD** (27 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op **KEYBOARD** (29 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van **KEYBOARD** (Advocaat J. COCH, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. T'KINDT die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het **KEYBOARD** (eensluidend advies van **KEYBOARD** (Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

#### 1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van Kongolese nationaliteit, op 22 april 1992 het Rijk binnenkomt en de volgende dag het statuut van vluchteling aanvraagt; dat deze aanvraag op 30 november 1995 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verworpen; dat verzoeker op 12 december 1995 tegen deze beslissing hoger beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer op 8 januari 1996 beslist dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen;

dat verzoeker op 20 februari 1996 met bijstand van zijn toenmalige raadsman wordt gehoord; dat de gemachtigde bijzitter op 16 juli 1996 de thans bestreden beslissing neemt, waarbij het beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard en hem aldus de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"Overwegende dat appellant voorhoudt sedert 25 februari 1991 lid te zijn van de "Parti Démocrate et Social Chrétien" (PDSC); dat hij op 16 februari 1992 deelnam aan de mars der gelovigen; dat hij werd aangehouden en opgesloten in de CIRCO; dat hij op 6 april 1992 kon ontsnappen dankzij een door zijn ouders omgekochte bewaker; dat hij op 21 april 1992 met een geleend paspoort op de luchthaven van Ndjili aan boord ging van een vliegtuig met bestemming België;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (...)

Dat deze stelling voortvloeit uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium van 'gegronde vrees voor vervolging' het wezenlijke is;

Dat determinerend is bij het onderzoek van dit criterium of appellant thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong;

Overwegende dat appellant ter zitting stelt in België geen politieke activiteiten te hebben ontwikkeld, noch bij de PDSC, noch bij enige andere organisatie;

Dat hij zich tijdens zijn jarenlang verblijf in België geen enkele moeite getrooste om zich bij familie of vrienden te informeren omtrent enige actuele vorm van vervolging, waarvan hij beweert het slachtoffer te kunnen zijn;

Dat aangaande de oorzaak van appellants vlucht, namelijk zijn deelname aan de mars der gelovigen op 16 februari 1992, uit de informatie waarover de Vaste Beroepscommissie beschikt (ambtsbericht DAZBA/nr. 40113 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 12 november 1992), blijkt dat alle burgers die naar aanleiding van deze

betoging werden gearresteerd ten laatste medio juli 1992 in vrijheid waren gesteld en dat dienaangaande geen veroordelingen hebben plaatsgevonden;

Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het verdrag van Genève kan worden in aanmerking genomen";

## 2. Over de gegrondheid van de zaak.

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar beslissing tegenstrijdig motiveert door enerzijds te overwegen dat ze haar oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet op het ogenblik van haar beslissing, terwijl ze zich anderzijds baseert op informatie daterende van 12 november 1992 (ambtsbericht DAZBA/nr. 40113 van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken), dat de doorslaggevende informatie waarop de bestreden beslissing steunt, aldus dateert van bijna vier jaar vóór het nemen van de beslissing;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker niet aantoonst dat de bestreden beslissing niet op verantwoorde motieven zou steunen;

Overwegende dat het ambtsbericht van 12 november 1992, waarop de bestreden beslissing steunt, inhoudt dat de vervolgingen wegens deelname aan de mars der gelovigen reeds in juli 1992 werden beëindigd; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dan ook oordeelde dat de toestand gestabiliseerd was en dat de vrees van verzoeker op het ogenblik van de beslissing dan ook niet langer gerechtvaardigd was; dat er derhalve geen tegenstrijdigheid bestaat in de motieven; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing de rechten van verdediging schendt, doordat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gewag maakt van "informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

beschikt", terwijl deze informatie hem niet kenbaar is gemaakt, noch terug te vinden is in het dossier, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zich baseert op een ambtsbericht dat zich niet in het dossier bevindt en waaromtrent hij niet uitgenodigd werd om zich te verweren;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het middel, voor zover het gericht is tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen afbreuk doet aan de bestreden beslissing, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zich mag steunen op informatie die algemeen toegankelijk is;

Overwegende dat het middel, voor zover het slaat op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in aanmerking kan worden genomen; dat het ambtsbericht waar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen naar verwijst algemeen toegankelijke informatie van documentaire aard bevat, waarvan de bestreden beslissing de referenties vermeldt; dat verzoeker bij machte was kennis te nemen van deze informatie; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er niet toe gehouden is algemeen toegankelijke gegevens aan verzoeker mede te delen; dat de bestreden beslissing de rechten van verdediging niet heeft geschonden; dat het tweede middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert dat de informatie, waarop de beslissing steunt, de actuele situatie in het land van herkomst moet betreffen, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zich echter steunt op informatie die de situatie in het toenmalige Zaïre weergeeft, daterende van 1992, dat deze informatie wordt tegengesproken door een krantenartikel van recentere

datum, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zich heeft gebaseerd op informatie die in strijd is met de reële toestand op het ogenblik van het nemen van de beslissing;

Overwegende dat de verwerende partij terecht antwoordt dat het voorgelegde krantenartikel uit "Le Soir" van 7 februari 1995 slechts in zeer vage bewoordingen stelt dat "geweigerde vluchtelingen" zouden vervolgd worden na hun terugkeer, dat dit artikel door zijn algemeenheid niet geloofwaardig is en geenszins een vrees voor vervolging kan staven op grond van de door verzoeker voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ingeroepen feiten; dat bovendien voornoemd persartikel in het geheel niet handelt over het lot van de deelnemers aan de mars "der gelovigen" en de informatie niet tegensprekt waarop de bestreden beslissing zich heeft gesteund,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

##### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op vier november 1900 negenennegentig,  
door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.

))))